

ISAAC ASIMOV

VEDEȚI, AȘA LE INVENTEZ EU!

Din volumul de povestiri întrebarea finală
Nine Tomorrows, 1959

Ah, dr. A...

Ah, dr. A...

Aș dori (stai, nu pleca)

Să te-aud spunând ceva.

Deși mai bine mă lipsesc.

Decât să reușesc

Să te plictisesc.

Faptul, vei afla.

Este că mintea mea

Are-o-ntrebare

Iscoditoare.

Nu o doresc încuietore.

Te rog, răspunde, nu fi moale.

Renunță la frici fără temei.

Spune-mi secretul ideilor tale!

Cum reușești

Să născocеști

Atâtea imposibile idei?

Indigestia-i de vină

Și o pricină

coșmarului rezultat?

A ochilor tăi rotindu-se.
Și răsucindu-se.
degetelor încleștându-se
Și desfăcându-se.
Pe când sângele-ți zvâcnește.
Marcând timpul nebunește
Cu pulsul tău neregulat?

Crezi că asta-l, sau cinzeaca de tărie
Care aduce mai iute puțină nebunie?
Un păhărel
Mititel

De coniacel
Poate fi al inspirației tale secretei;
Sau niște vișinate.
Rafinate.
Sunt bune s-arate
Să înnoade
Și să deznoade
Șpilul, sau acea blestemăție;
Sau demente
Combinații
De stimulente
Fără-autorizații.
Tequila și marijuana.
Care să te-mpingă-n goana
Roțițelor clicăind
Și zdrăngănind.
Când ideile-ți pornesc
În ritmul nebunesc
Al minții ticăind.

Dr. A.

Sigur că ceva
Este cauza.
Fiindcă te-am citit cu pasiune.
Nu vrei să-mi dai o noțiune
Despre-acea magică poțiune
Din care ideile-ți extragi?
Bolborositorul elixir tăinuit
Care te-a făcut atât de vestit
Printre SF-iștii cei dragi...

Hei, dr. A.
Nu pleca...
Hei, dr. A...
Hei, dr. A...